

ARNHEMSE SCOURAN

ZATURDAG 4 FEBRUARI.

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal wekelijks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 per drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 50 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De goedkeuring van het tractaat met België.

Het gansche tractaat is dus nu door de Tweede Kamer goedgekeurd. Wij moeten erkennen, dat het doet ons leed, dewijl aldus der grondwet eene mislating gegeven is, welke even zeer met de letter als met den zin van dat artikel strijdt, en waarop men zich in het vervolg niet nalaten zal te beroepen, daar de vraag thans een stellig punt van overweging gewaard is. Ook doet ons de wijze leed, waarop men met betrekking tot de beraadslagingen te werk gegaan is. Was het billijk, was het verstandig, was het overeenkomstig de bedoeling der grondwet, dat men aldus die beraadslagingen over de belangrijkste aangelegenheden des lands niet in kennis en het oordeel van het publiek ontzegde? Dat men geheime inlichtingen gaf, zouden hebben kunnen begrijpen en dilden, maar dat men de gansche beraadslaging met den geheimen trachte te bedekken. Welke het tractaat goedgekeurd zullen hebben, zullen waarschijnlijk die vele leden behooren, welke het ontwerp der centrale afdeeling van de Staten-Generaal, dat op den 5den november jl. met België gesloten werd, goed te keuren, zij dit niet zullen doen op grond der billijkheid en juistheid dezer overeenkomst, maar alleen uit aanmerking der belemmerende gesteldheid, waarin Nederland, door vele ongunstige omstandigheden en ten gevolge van het sluiten van het tractaat van 19 april 1839, geplaatst is. Hoe kan men dit pligtvervalsing? Eene schikking goed te keuren, welke men noch voor billijk, noch voor noodwendig houdt? En waarom dat? dewijl men de gevolgen vreest. Men verschoont zich door den »drang der omstandigheden." Maar daarover beslissen de Staten-Generaal niet; zij beoordeelen alleen hetgeen hen onderworpen wordt; kunnen zij zich daarvoor niet verontschuldigen, — zoo doen zij te kort aan hunne plicht wanneer zij het aannemen. Het ontwerp aan hen voorgelegd, ten einde zij zich van het oordeel daarvan overtuigen zouden. Hoe kan het dan mogelijk zijn tegen die overtuiging van iets goed te keuren? De »drang der omstandigheden" is meestal de dekmantel geweest; achter welken de vertegenwoordigers hunne zwakheid verborgen. De »drang der omstandigheden" deed de Kamer de vorige regering in haar volhardingsstelsel steunen; en schulden op schulden waren de gevolgen er van, dat de Staten-Generaal hunne beslissing buiten in plaats van uit de Staten-Generaal deden. De gevolgen, de drang der omstandigheden deden in 1840 eene niets beteekenende wijziging der grondwet geven eene geheele verbetering verkrijgen. Zoo gaat het steeds, wanneer men zich niet door de eenige beginselen laat leiden, welke bij de zaak in aanmerking komen. Welke jammerlijke kunstgrepen men zich niet denkt, ten einde zich van alle moeilijkheden

te ontslaan, bewijst de revoering van den heer SCHOONEVELD, in de vorige week gehouden, en blijkt op nieuw uit het verslag der centrale afdeeling. Eenige leden waren van oordeel, dat het wetsontwerp meer in overeenstemming konde en behoorde gebragt te worden met de bewoordingen van alinea 3 van artikel 57 der grondwet, en wel in dien geest, dat ook zij, die het zoo even vermeld gevoelen blijven aankleven, zich door de aanneming van het ontwerp in hun systema ongepraëjudicieerd zouden kunnen achten. Armhartiger kleingeestigheid kunnen wij niet bedenken dan van hen, welke, de woorden der grondwet voor twee geheel strijdige gevoelens vatbaar geloovende, dezelfde dubbelzinnigheid in de wet wilden overbrengen. Uit zwakheid, uit vrees voor de moeilijkheid trachten zij de beslissing te verschuiven. Neen, dan verkiezen wij verre eene naar onze innige overtuiging verkeerde beslissing dan eene zoo allendige transactie. Het middel is de roedheid van den heer SCHOONEVELD onwaardig, en gaarne wijzen wij de ministers, dat zij aan eene bepaalde beslissing de voorkeur gaven boven eene dubbelzinnige, op welke beide partijen zich later zouden beroepen hebben. Doch bij gelegenheid van de beraadslaging over het Amsterdamsche adres der heeren CARP en Comp. c. s. hebben meer leden getoond, hoe weinig gevorderd nog onze constitutionele opvoeding is. Nu de vlotte Staatscourant hunne redevoeringen mededeelt, moet men zich telkens verbazen over de zonderlinge tegenstrijdigheden, in welke de leden der Kamer vervallen zijn. Zoo spreekt de heer VAN DAM VAN ESSEN sterk tegen de bevoegdheid der Kamer tot onderzoek van het gansche verdrag, doch tegen het einde leest men: »Hoe »dit alles ook zij, de spreker verklaart zich geneigd, om aan de wet, die de goedkeuring van »geheel het tractaat bepaalt, zijne stem te geven, »indien namelijk geene onoverkomelijke zwaarigheden omtrent de ruiling van grondgebied mogten »oprijzen, die hem [dit onmogelijk zouden maken; »maar hij zal dit doen onder het uitdrukkelijk »voorbehoud, dat, indien naderhand blijken mogt, »wat God verhoede, dat de ministers, bij het sluiten van het verdrag, strijdig hadden gehandeld met »plicht en eed, en willems en wetens de belangen des vaderlands hadden opgeofferd, hij niet van het regt »heeft afstand gedaan, maar volle vrijheid behoudt, »om in deze vergadering op te staan, de ministers »op te roepen om zich over hunne handelingen te »verantwoorden; en die verantwoording van hen te »vorderen voor de balie der regtvaardigheid. Onder »dat voorbehoud alleen zal hij zijne stem aan de »wet kunnen geven: door verder te gaan zou hij »meenen strijdig te handelen met het koninklijk praerogatief. Zoo ver hebben wij het gebragt, dat — ik »zeg het met leedwezen, want het is bijna ondenkbaar in een constitutioneel land — dat de ministers des konings ons hier de toestemming tot eene »wet kunnen vragen, die ik ten minste strijdig acht »met het koninklijk praerogatief, en dat het bijna »niet mogelijk meer is, dan eenmaal ingeslagen verkeerden weg in deze te verlaten."

De heer VAN DAM schijnt in de school van den heer SCHOONEVELD zijne constitutionele opleiding ontvangen te hebben. Hij stemt voor een voorstel, dat volgens hem in een constitutioneel land ondenkbaar is: hij stemt voor een voorstel, dat, volgens hem, strijdig is met het koninklijk praerogatief. Welk heil het geachte lid van zijn voorbehoud verwacht, is ons volkomen onbegrijpelijk. Want indien hij later de ministers eens voor zijne balie der regtvaardigheid ter verantwoording oproep, vreezen wij zeer of zij hem niet antwoorden zouden: »Zoo wij strafbaar zijn, zijt gij, die hier als onze beschuldiger optreedt, onze medeplichtige, of liever de eenige schuldige, want wij hebben slechts voorgesteld; gij hebt door uwe goedkeurende stem aan ons voorstel verbindende kracht gegeven: uw voorbehoud kan u niet helpen; want juist om te beoordeelen of het nadeelig voor het vaderland zijn kon, hebben wij het aan uw oordeel en uwe goedkeuring onderworpen; gij hebt het nuttig geoordeeld en ons de ten uitvoerlegging van uw besluit opgedragen. Het is eene ongerijmdheid ons voor uwe beslissing ter verantwoording te roepen." De Kamer maakt even zeer inbreuk op de grondwet, wanneer zij medewerkt tot iets wat deze aan de kroon alleen heeft opgedragen, als de kroon het doen zoude, wanneer zij, buiten de Kamer om, zich alleen toeëigende wat de grondwet aan de wetgevende magt opdraagt. Even als de heer SCHOONEVELD zag de heer UITWERFF STERLING dit niet in en paste denkbeelden van burgerlijk regt op staatsregt toe. Ook heeft de laatste van de goedkeuring van het ontwerp als van het geven van een advies gesproken. De Noord-Brabander deed dit mede. Doch een advies in den vorm van een ontwerp van wet te geven, zou het toppunt der ongerijmdheid zijn. De geschiedenis van de beraadslagingen over het tractaat met België is zeer leerzaam. Zij wijst hoe het mogelijk is de eenvoudigste zaken te verwarren; zij toont hoe achterlijk ministers en vertegenwoordigers bij ons nog in de kennis der eerste beginselen van het staatsregt zijn.

Buitenlandsche berichten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 25 jan. Nuri-effendi, door den sultan als commissaris benoemd voor de onderhandelingen met Perzië, is nog niet naar Erzerum afgevaardigd. Er schijnen, betreffende de Turksch-Perzische grenskwestie, zich nog eenige zwaarigheden op te doen, om welke te beslechten men meent te moeten terugkome tot het vredetraktaat, den 7den mei 1639, onder Murad IV, met Perzië gesloten. Het document van dit verdrag heeft men echter tot nog toe in de archieven der Porte niet kunnen terugvinden, en — zonderling — uit Tcheran wordt eveneens gemeld, dat de regering zich aldaar niet meer in het bezit van het zelfde bevindt. Het is mogelijk, dat beide partijen vermeden om genoemde oorkonde aan het licht te brengen, dewijl dezelve wellicht nog onvervulde bepalingen behelst, die men van weerszijden met eenen sluikerzucht te bedekken. Hoe dit overigens ook zij, zeker is het, dat er weder veel bezorgdheid bestaat van

eene spoedige regeling te zien mislukken, en dat er nieuwe zwaarigheden uit het voortdurend wederkeerig wantrouwen dreigen te ontstaan.

Van de Turksche grenzen, 23 jan. De jongste tijdingen uit Konstantinopel spreken van eene nieuwe nota, welke de Russische gezant aldaar, betreffende de Servische aangelegenheden, aan de Porte zou hebben overhandigd, en waarin herhaaldelijk verlangd wordt, dat de omwenteling in Servië zal worden te niet gedaan. Men ziet geene mogelijkheid, dat de Porte verder aan dezen eisch tegenstand kan bieden. — De verkiezing van den bojaar *Bibesoo*, tot hospodar van Wallachie, heeft even zeer in het serail als bij het Russische gezantschap in Konstantinopel eenen zeer gunstigen indruk gemaakt.

ITALIE.

Rome, 16 jan. Er zijn verschillende geruchten in omloop omtrent de groote concessien van Frankrijk jegens den paus, welke dezen bewogen hebben de sedert lang vacante munitie in Parijs weder te vervullen. Zeker is het, echter, dat door den koning der Franschen geene kosten, hoe aanzienlijk ook, gespaard worden, om de talrijke, sedert langen tijd geheel vervallen kloosters en vrome stichtingen weder te herstellen, en nieuwe inrigtingen, vooral voor arme reizende Franschen, te stichten en onder het beheer der geestelijkheid te stellen. Zoo heeft hij onlangs ook aan de nationale Fransche kerk San Luigi twee groote kostbare kandelabres voor het hoofd-altaar geschonken, wierd waarde op 2000 Louisdor geschat wordt. De paus bewijst van zijne zijde aan de hier wonende Franschen meer onderscheiding dan immer plagt te geschieden. Onder anderen heeft de secretaris van legatie, *Cambyses*, de orde van *Gregorius* ontvangen. (L. A. Z.)

DUITSCHLAND.

Van den Rijn. In den laatsten tijd werd in de dagbladen veelvuldig gesproken over de onderhandelingen van België met het Duitsche tolverbond, betreffende een handelsverdrag, en de schuld, dat de zaak niet vorderde, op het tolverbond geworpen. Het kan zijn, dat de langzame handelwijze van het verbond, en de bekrompen inzichten, welke gedeeltelijk uit kleingeestigen afkeer ontspruiten, niet bijzonder gunstig voor deze aangelegenheid waren; maar men ziet daarbij over het hoofd, dat een groot gedeelte dezer beschuldigingen op de Belgische regering zelve terugvalt. Deze moet, namelijk, vooral ten opzichte der ijzerwaren, zulke hooge eischen gedaan hebben, dat men in Berlijn er te-regt zwaarigheid in vindt dezelve aan te nemen. Van den anderen kant hecht men aan de tolvormindering op wijn en zijden stoffen, welke Duitschland met Frankrijk deelt, eene waarde, welke dezelve geenzins heeft, daar, vooral voor de Duitsche wijnen, aan eene mededinging in België tegen de overal gehandelde Fransche wijnen niet te denken valt. Deswege merkten ook de Parijsche dagbladen aan, dat de Duitsche wijnen aan de edele Fransche voortbrengselen in België geen nadeel zouden toebrengen. Die tijdelijke begunstiging, welke België aan de Duitsche voortbrengselen toestond, had — naar wij uit goede bronnen vernemen — haren grond in het volgende. Toen de Belgische regering een gezant naar het tol-congres in Dresden zond, vond deze met zijne voorstellen overal eene zeer koele ontvangst, ja, men liet hem zelfs duidelijk merken, dat, onder de bestaande omstandigheden, geene hoop op eene toenadering van het tolverbond aan België kon gegeven worden. Dit bewoog de Belgische regering de bovenvermelde reeds aan Frankrijk toegestane concessien voorloopig ook aan Duitschland te verleenen, en tevens het transitoverkeer met Duitschland gemakkelijker te maken. Deze maatregelen maakten overal in Duitschland, vooral in Berlijn, den gunstigsten indruk, dewijl men dezelve als een bewijs aanzag, dat de Belgische regering den opregten wensch koesterde, met Duitschland en het tolverbond in vriendschappelijke betrekking te treden. Daar kwam het ongelukkige idee van een Fransch-Belgisch tolverbond tusschen beide, welke volvoering, naar men weet, vrenter het Brusselsche hof ter harte gaat als *Lodewijk Philips*. Daar dit plan, ten minste zijdelings, tegen Duitschland gericht was, zoo was de tijding daarvan slechts al te zeer geschikt, om de vroeger gunstige indrukken weder uit te wisschen. Sedert dien tijd zijn de onderhandelingen zeer achteruit gegaan, en het is zeer twijfelachtig of zij ooit tot het doel zullen leiden. Wie zou het ook aan Duitschland ten kwade duiden, wanneer het onder deze omstandigheden niet geneigd is, uit staatkundige redenen,

aan zijne industrie offers op te leggen, welke toch slechts met ondank beloofd zouden worden. (K. Z.)

Koningsbergen, 27 jan. Als eene aardigheid verdient gemeld te worden, dat jongstleden week in éenen nacht genozzaam al de lanternen der publieke stadsverlichting verdwenen waren; alvorens men deswege tot een onderzoek kon overgaan, ontving de stedelijke regering eenen brief, inhoudende kennisgeving, dat de vermiste lichtverspreiders den alhier wonenden professor van G*** tot zijne verlichting waren toegezonden, van wien zij wederom konden afgehaald worden. Bij dit schrijven was ook het afschrift gevoegd van den brief met welken het zonderlinge geschenk aan den vermelden hoogleraar was afgegaan. De daadzaak is rigtig bevonden, maar alle pogingen om de grappenmakers te ontdekken, zijn vruchteloos gebleven.

München, 25 jan. Onlangs werd gemeld, dat verscheidene Rijnlandsche dagbladen in beslag waren genomen. Het was niet moeilijk te raden welke. Het zal niemand zeer verrast hebben. Indien men echter hoort, dat een ander dagblad, welks bedaarde houding en vreedzame strekking door geheel Duitschland erkend worden; wanneer men hoort, dat de *Kölnische Zeitung* (van 15 januari) door de politie alhier is in beslag genomen — dan zal men zeker moeten toestemmen, dat het voor de pers zeer wenschenswaardig is, dat er, naar vaste bepalingen, over regt en onregt geoordeeld worde.

Uit Saksen, 25 jan. Wat zullen de Schwaben zeggen van de verwerping door onze Tweede Kamer, met 71 tegen 4 stemmen, van het voorgestelde ontwerp van strafverordering en haar beslissend verlangen naar onvoorwaardelijke openbaarheid en mondelinge behandeling? Onze Kamer heeft zich daardoor een eereteken gesticht, hetwelk de openbare meening van geheel Duitschland niet onthouden zal. Daar men weet, dat drie ministers uit den raad persoonlijk voor eene hervorming der regtspleging in den geest der Kamer zijn, en alle wetenschappelijk gevormden denzelfden wensch koesteren, terwijl tevens de bonds-akte aan de openbaarheid in de regtspleging niet in den weg staat; en evenmin een geheim verdrag der Duitsche kabinetten — zoo als ten minste de minister van justitie openlijk in de Kamer te kennen gaf, toen op iets dergelijks gedoeld werd — zoo koestert men, thans meer dan ooit, de hoop, dat de algemeene wensch des tijds zoodanig zal zegoveren, dat de regering, zonder aan hare waardigheid te kort te doen, zich daarnaar voegen zal. (K. Z.)

Hannover, 25 jan. Uit de zekerste bron kunnen wij mededeelen, dat het huwelijk van den kroonprins met prinses *Maria von Altenburg* den 8sten februari zal plaats vinden. Er wordt voor die plegtigheid eenen aanzienlijken kring van vorstelijke en andere hooge personen verwacht.

PRUISSEN.

Berlijn, 24 jan. Het is eene aangename tijding voor de bevolking van Berlijn, dat de *Leipziger Allgemeine Zeitung* weder zal worden toegelaten. Waarschijnlijk zal de redactie in het vervolg wat voorzigtiger worden, waaromtrent ook voldoende beloften moeten gedaan zijn.

ENGELAND.

Londen, 30 jan. Volgens het *New-Yorksche Journal of Commerce* is eene Portugesche schooner, 500 slaven aan boord hebbende, den 4den november door een der Engelsche kruisers naar Sierra Leone opgebracht geworden.

— Over New-York zijn tijdingen uit Mexico ontvangen tot 19 december ll., van zeer ernstigen aard. Dezelve maken melding van eene nieuwe omwenteling in Mexico. *Santa-Anna* heeft de ontbinding der cortes van het congres geproclameerd en zijn voornemen te kennen gegeven, om eene constitutie aan het gemeenebest te geven. Het congres heeft eene kalme en waardige houding aangenomen en verklaard, dat het onwrikbaar zal blijven voor de bedreigingen van elken militairen bevelhebber, wie hij ook zijn moge, en dat het zijne zittingen zou blijven voortzetten tot dat het door geweld van wapenen uit de vergaderzaal zou worden verdreven.

— Heden ontvangen Kaapsche dagbladen behelzen wel geen later nieuws omtrent de geschillen met de uitgewekenen aan de Oranje-rivier, maar echter nog eenige nadere bijzonderheden wegens hetgeen de bekende proclamatie van den regent *Menzies* was voorafgegaan. Twee boeren, met name *Hugo* en *Pretorius*, waren bij het gerechtshof aangeklaagd, wegens het vermoorden van twee Hottentotten en diefstal van

kinderen, over de grenzen. Uit het verhoor der tuigen bleek, dat de bedoelde Hottentotten in de der beschuldigten waren geweest, en met eenige personen ontvlugt waren, waarop de heren hen gevolgd en, met hen in gevecht geraakt, doodgeschoten hadden. Niet te vreden, echter, met deze wraak het herkrijgen van hun eigendom, zonden zij kinderen dezer hieden van de moeders afgenomen medegevoerd hebben. In plaats van alle getuigen hooren, had de heer *Menzies* al spoedig een eendrachtig advies aan de zaak gemaakt, door de gevangenen, eene heusche vermaning voor het vervolg, in vrijheid te stellen. Sommigen wilden, dat de bedreiging der overige boeren, om hen met geweld te ontzetten hem tot deze inschikkelijkheid genoopt had.

— In Londen is eene nieuwe gevangenis gebouwd die meer dan een millioen gulden heeft gekost. Zij ingerigt naar het stelsel van afzondering en bevat 500 cellen, ieder voorzien van eenen stoel op drie pooten eene kleine tafel, eene slaapkoets en twee of drie ruggels. In de celdeuren is een kijkgat gemaakt waardoor de cipier alles kan opmerken zonder gezien te worden. Behalve het opgenoemde bevat iedere cel een metalen watervat, dat dagelijks versch gevuld wordt, en eene schel om ieder oogenblik hulp te kunnen inroepen. Volstrekte stilte en stilzwijgendheid zijn voorgeschreven. Dagelijks wonen de gevangenen eene godsdienstoefening bij in eene kapel, die zoodanig is ingerigt, dat de gedetineerden elkander niet kunnen zien. Zij worden voorts in allerlei handwerken onderwezen.

FRANKRIJK.

Parijs, 30 jan. JI. zaterdag, na het vertrek van den post hebben, in de Kamer der gedeputeerde nog de heeren *de Tocqueville* tegen en de heeren *St. Marc Girardin* voor het adres gesproken. Heden de beraadslagingen voortgezet zijnde, werd nog het woord gevoerd door de heeren *Ducos* en *Dugabé*, waarvan de eerste tegen, de ander voor het adres verklaarde te zullen stemmen.

De algemeene beraadslagingen over het adres gesloten zijnde, werd nu de discussie over de enkele paragrafen geopend.

De 5de paragraaf, sprekende van de Oostersche aangelegenheid, gaf aanleiding tot eenige beraadslagingen. De heer *David* had daarop een amendement voorgesteld van den navolgenden inhoud:

» U. M. kondigt ons aan, dat de overeenstemming tusschen de mogendheden de rust van het Oosten heeft bevestigd; wij wenschen ons geluk met het door de regering daarbij genomen sandel, en wij hopen, dat zij, de door Turkije aan Frankrijk toegestane regten en privilegiën handhavende, er in slagen, om aan de capitulatiën hare kracht, aan het bestuur der christen-bevolkingen in Syrië hare aloude onafhankelijkheid, en aan de catholieke godsdienst daar te lande eene meer bijzondere en beter gewaarborgde bescherming terug te geven.»

Bij het vertrek van den post ontwikkelde de voorsteller dit zijn amendement, hetwelk hij voornamelijk grondde op de overweging, dat Frankrijks invloed sedert het tractaat van 15 juli 1840 in het Oosten verminderd is, en dat het den christenen in die streken op dit oogenblik geheel aan bescherming ontbreekt.

Parijs, 31 jan. Nadat de vier eerste paragrafen van het concept-adres zonder discussie bij de afgevaardigden waren doorgestaan, is gisteren eene vrij hevige, nog heden voortgezette discussie begonnen omtrent de zinsnede, welke Syrië betreft. De heer *David*, gewezen consul van Frankrijk in de Levant, sloeg een amendement voor, waaruit voortgevloeid zou zijn, dat de Kamer verklaarde, Frankrijks invloed in die gewesten voor verminderd te houden, en dat eene soort van blaam deswege tegen de regering uitsprak. Hij werd door den minister van buitenlandse zaken en door den heer *Janvier* beantwoord, terwijl de heer *Carné* het amendement ondersteunde. De heer *Dumon*, rapporteur der commissie, poogde vervolgens heden, door het voorstellen eener andere redactie van deze zinsnede, de meeningen overeen te brengen, en de heer *David* vereenigde zich met dit voorslag. Van zijnen kant sloeg de heer *Berryer* een ander amendement voor, waarmede de heer *de Martine* instemde, en dat voornamelijk ten doel had te vermijden de goedkeuring der Kamer aan de handelwijze der regering in Syrië te hechten. Nadat de minister van buitenlandse zaken ook in deze zijde bij herhaling gesproken had, werd het amendement van den heer *Berryer* door den voorzitter in omzetting

gebragt; en zoo zeer bleken de gevoelens der Kamer bijna gelijkelyk verdeeld te zijn, dat twee herhaalde roepen om, bij zitten en opstaan, de meerderheid te ontdekken vruchteloos bleven. De president verklaarde thans, tot eene ballotage te zullen doen overgaan; maar eer de uitslag bekend werd, was het oogenblik daar, waarop de post vertrekken moest.

BELGIË.

5 febr. Gisteren is de Kamer ten tien ure in openbare vergadering bijeengekomen om het ontwerp over petitiën te hooren. Dadelijk daarna heeft zij in comité-generaal de discussie over het tractaat voortgezet. In diezelfde vergadering is de algemeene discussie afgelopen en daarop is het eerste artikel des tractaats met zitten en opstaan aangenomen. Heden morgen is de discussie ten tien ure voortgezet.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 2 febr. Van wege de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij wordt ons heden het volgende medegedeeld:

aanwijzende het aantal reizigers benevens de opbrengsten, gedurende de maand Januarij 1843.

Uitstrek van	Getal reizigers.	Opbrengsten van reizigers en guederen.
Haarlem	6,951	f 5,796.20
Leiden	5,965	» 3,076.82½
te Halfweg ingenomen	3,344	» 4,053.32½
van den Vogelzang id.	260	»
» Hillegommerbeek id.	269	»
» Peenenburg id.	407	»
» Piet Blijenbrug id.	242	»
Totaal	17,438	f 12,926.35.

Gravenhage, 31 jan. Naar men verneemt, heeft M. M. behaagd, de heeren F. Smith en F. Botte, de eerste, organist van Z. M. den koning, en de tweede, eerste fluitist van den koninklijk schouwburg, ieder eene sierlijk geëmailleerde schenken, ten bewijze van hoogstdezelvs vredeheid over de stukken, dezer dagen door beide dienstelijke toonkunstenaars ten hove uitgevoerd.

DE EERSTE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

De gesloten deuren van woensdag 1 febr. — Aanneming van het tractaat met

In deze zitting is de Eerste Kamer der Staten-Generaal met het ontwerp van wet, houdende goedkeuring van het tusschen de Nederlandsche en Belgische gevolmagtigden, te 's Gravenhage gesloten verdrag, voortgezet. Onderscheidene leden hebben, naar het oordeel, zoo wel voor als tegen de voordragt het woord gevoerd. HH. Exc. de ministers van justitie en financiën hebben het ontwerp en het tractaat verdedigd en verdedigd. Daarna zijn de beraadslagingen gesloten. Ter overgang zijnde, is het ontwerp aangenomen met eene meerderheid van acht en dertig tegen acht tegenstemmen. Het aangenomen ontwerp zal onmiddellijk aan de Eerste Kamer worden verzonden; om half vijf ure gaat de vergadering uiteen. Onder de redenaars over het ontwerp van wet noemt men de heeren Luce, Warin, Schooneveld, enz. Men verneemt, dat de ontwikkeling van zijn gevoelen door de eerste dezer redenaars, zoo als meest altijd, een diepen indruk op zijne medeleden zou hebben gemaakt. HH. Exc. moeten zeer breedvoerig gesproken en met nadruk op de aanneming van het ontwerp aandrongen hebben, daarbij ook het oog vestigende op de gevolgen, die hun inziens, uit eene overwerping van de voordragt zouden voortvloeijen en die onbestemde en onzekere toestand van zaken, waarvan het gevolg wezen zou.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft heden drie ure eene vergadering gehouden; zij is reeds vier ure bijeengebleven, om den uitslag van de beraadslagingen der Tweede Kamer te verbeiden. Het is thans tegen morgen bijeengeroepen; alsdan zal de Eerste Kamer door de Tweede Kamer aangenomen ontwerp naar inkomen.

Morgenmiddag zullen al de afdeelingen der Tweede Kamer bijeenkomen over het ontwerp van wet, houdende de zaken der maatschappij van weldadigheid. Ten half drie ure zal de centrale afdeeling deswege eene zitting houden. Het schijnt, dat de Kamer thans het eerst dit ontwerp zal ten einde brengen.

Gravenhage, 2 febr. In de zitting van de Eerste

Kamer der Staten-Generaal van heden, is van de Tweede Kamer ontvanger het gisteren door die Kamer aangenomen ontwerp van wet, houdende goedkeuring van het den 5den november 1842 tusschen de Nederlandsche en Belgische gevolmagtigden, te 's Gravenhage, gesloten verdrag. De Eerste Kamer heeft dat ontwerp, ten overweging, aan de afdeelingen verzonden, die zich heden daarmede hebben bezig gehouden.

Men verneemt, dat de uitslag der stemming op gisteren bij de Tweede Kamer over het ontwerp van wet nopens het tractaat gewaagd is als volgt:

Voor hebben gestemd de heeren: van den Bosch, Gouverneur, Menso, van Goltstein, Romme, Gockinga, Buma, van Hoorn van Burgh, Scheers van Morenaarspel, Blicher, van Teyll van Heeze, Druyvesteyn, Mutsaers, Corver-Hoof, den Tex, van Akerlaken, van Rappard, Hinkloper, de Buckere, Modderman, Ferwey-Mejan, Snouck Hurgronje, Luyben, Brozover, van Sasse van Yssel, Enschede, Kniphorst, Uytwerff Sterling, Bruce, Cost Jordens, van Bleijswijk, van Heeckeren, Cornelie, Star-Busman, van Nes, van Dam van Isselt, Schponeveld, en Gevers van Ladegeest.

Tegen hebben gestemd de heeren: van Rijckevorsel, van Rechteren, Hoof, Nederburg, van der Gonden, Anemaet, Repelaer van Molenaarsgraaf, Boreel van Hoogelände, Luce, Petit, van Heloma, Michiels van Verduynen, van Panhuys, Warin, Nedermeijer van Rosenthal, de Man, van Nagell en Tromp.

Afwezig waren de heeren: Ingenhouz en Vegelin van Claerbergen.

Heden middag zijn alle de afdeelingen van de Tweede Kamer over het ontwerp van wet, nopens de maatschappij van weldadigheid, vergaderd geweest. Daarna is de centrale afdeeling over hetzelfde ontwerp bijeengekomen. Men verzekert, dat de Kamer zich het eerst met dit ontwerp zal bezig houden.

In den Tijdsgevoel van 26 januarij l. komt een zeer merkwaardig opstel voor, getiteld: *De misdaad en de beschaving. — Brandassurantiën.* Hetzelve heeft hoofdzakelijk tot onderwerp een onderzoek naar de beste middelen, om de veelvuldige misbruiken en misdrijven, waartoe de verzekeringen aanleiding geven, te keer te gaan; een onderwerp, dat voorzeker aller ernstige overweging in volle mate verdient, vooral in onze dagen, waarin men de moedwillige brandstichtingen, veelal het gevolg van lagen speculatie-geest, en van de zucht om zich van de assurantie-penningen meester te maken, op eene zoo ontzettende wijze ziet toenemen. De slotsom van des schrijvers beschouwingen is deze: »Bij de moeilijkheden, om die moedwillige brandstichtingen zelve te ontdekken, zijn bepalingen, die het bedrog bij brand-assurantiën straffen, en de middelen, om dat bedrog te ontdekken, daarstellen, naar ons gevoelen, de meest natuurlijke, en meest doeltreffende verordeningen, om de brandstichting van geassureerde goederen tegen te gaan.»

Mengelwerk.

De vorderingen der Mohamedaansche zendelingen in Afrika.

Terwijl zendelingen van bijna alle natiën van Europa in Afrika trachten door te dringen, Franschen in Algiers en Senegal, Engelschen en Duitschers in Sierra Leone, Gambia en de Westkust, Engelschen en Franschen aan de Kaap en in Abyssinië, — maken de Mohamedanen in het binnenland zulke vorderingen in het bekeeren der negers, dat derzelve uitgebreidheid ons moet verrassen. De zetel der Mohamedaansche zendelingen is te Kairo, waar, vooral in de moskee Alazhar, dotatiën voor studenten bestaan, onder voorwaarde, dat zij den koran afschrijven, welke afschriften door de bestuurders der moskee tot het bekeeringswerk gebruikt worden. Van daar worden zij tot zeer lage prijzen — ongeveer een Spaansche piaster per exemplaar — naar het binnenland van Afrika gezonden. De schrijver dezes heeft zulk een koran gezien; dezelve was duidelijk en leesbaar geschreven. Omtrent de organisatie dezer zendelingschappen weet men niets; maar zij hebben op de inlandse zendelingen dit vooruit, dat zij niet betaald te worden, daar zij door het schrijven van talismans en andere diensten bij de opperhoofden van het binnenland, hunne geringe behoeften zeer gemakkelijk kunnen bevredigen, en dit te meer, hoe onverschaffer die volken zijn, en hoe meer waarde zijze derhalve aan talismans hechten, die in de Arabische formulieren of in een vers van den koran bestaan. Het stukje papier

wordt in eenen ring gesloten en om den hals gedragen. Deze zendelingen zijn Afrika dwars doorgetrokken, en gaan met de karavanen van Schoa over Tombuktu aan de Westkust, en van Tombuktu langs den Niger tegenwoordig bijna tot aan den Delta van dezen stroom. De Engelschen in Sierra Leone hebben onlangs, tot hunne groote verwondering, bevonden, dat een groot gedeelte der uit de slavenslepen daar gelande negers, onder hunne oogen door Mohamedaansche zendelingen bekeerd werden. Ik ontleen uit een onlangs gehouden parlementair onderzoek over West-Afrika het volgende; het is vervat in het verhoor van LOGAN HOOK, den voormaligen opperregter van Sierra Leone:

Vraag: Hebben de omliggende stammen grooten tegenzin tegen het verkeer met Sierra Leone?

Antwoord: Neen, maar zij willeu zich volstrekt niet tot het christendom laten bekeeren. Onze naburen in Bullom zijn Mohamedanen en hebben zendelingen in de kolonie van Sierra Leone; zij hebben moskeën in de kolonie gesticht, in welke hunne godsdienst vrij wordt nitgeoeffend.

Vraag: Is dit tegenwoordig het geval?

Antw. Ja, eene moskee staat wainige voeten van het huis van den zending MONEAN.

Vraag: Hoe groot schat gij het aantal der Mohamedanen in de kolonie?

Antw. Zij zijn zeer talrijk; het is eene godsdienst, die zich zeer uitbreidt, en ik moet, helaas, zeggen, dat zij groote vorderingen in de kolonie maakt. Zij bekeeren de bevrijde negers tot hun geloof.

Vraag: Spreekt gij hier van de bevrijde negers, die schijnbaar christenen zijn?

Antw. Ja; zij verlaten thans het christendom en worden Mohamedanen.

Vraag: Is dit het geval met velen?

Antw. Met een zeer groot aantal, en zij nemen niet alleen het geloof, maar ook de kleeding der Mohamedanen aan.

Vraag: Schrijft gij dit aan andere oorzaken, dan aan den ijver om proselieten te maken der Mohamedanen toe?

Antw. Ik schrijf dit aan hunnen grooten ijver toe; daarenboven is hunne godsdienst zeer naar den smaak der negers.

Het mag zonderling schijnen, dat eene godsdienst, welke in alle groote rijken, die door haar ontstaan zijn, in verval is, thans met zoo veel geluk proselieten maakt, en levenskracht genoeg heeft, zich over een nieuw werelddeel uit te breiden; maar wanneer men er een weinig over nadenkt, zal men dit verschijnsel natuurlijk vinden. De christelijke zending, die zich tot den neger wendt, bestrijdt op eens al zijne gewoonten; hij verbiedt niet alleen zijne menschenoffers, maar ook zijne polygamie, zijnen slavenhandel, en zelfs het bezit van huisslaven. Daarenboven is hij door zijne kleur, zijne taal, zijne zeden zulk een van hem verschillend wezen, dat hij zich niet dan met moeite aan de gedachte gewent, dat dezelfde godsdienst voor hem en den blanke kan passen; de kloof tusschen beide is bijna onoverkomelijk. Daarentegen komt de Mohamedaan met eene beschaving, welke slechts weinig boven die der negers staat, met gelijksoortige zeden; de godsdienst, die hij leert, is zoo eenvoudig, dat zelfs de onbeschaafde haar begrijpen kan; en wanneer de leerling onbekwaam is om zich eenig begrip te vormen, dan houdt hij zich aan het bijgeloof, dat de leermeester hem toestaat, aan zijne amuletten en talismans, prevert de geloofsformulieren na en geldt voor een Mohamedaan. Hij verheft zich met slechts geringe opoffering tot een hooger trap; want hoewel hij zijne ceremoniën en menschenoffers moet nalaten, zoo laat hem zijne nieuwe godsdienst de polygamie en de slaven. Wanneer men de gruwelen bedenkt, die in de zuiver heidensche landen van Afrika, zoo als Aschanti en Dahomey plaats vinden, dan is de invoering der Mohamedaansche godsdienst eene wesenlijke weldaad; en wanneer dezelve zich algemeen in Afrika verspreidt, dan zou er een einde zijn gemaakt aan het onberekenbare kwaad van den slavenhandel, dewijl Mohamedanen hunne geloofsgenooten niet als slaven mogen verkoopen; en hoewel deze wet niet streng wordt opgevolgd, zoo is zij toch een groot middel. Maar van den anderen kant zou eene algemeene bekeering tot deze godsdienst in Afrika een groot kwaad met zich brengen, namelijk, de onverschilligheid en het fanatisme, die haar overal vergezellen, en deze konden in de toekomst wanneer het land eenmaal rijp is voor een hooger beschaving, aan de invoering van dezelve en van het christendom onoverkomelijke hinderpa-

ten in den weg zetten. Hoe men de zaak echter ook beschouwe, of men het werkelijk voordeel der tegenwoordige uitbreiding van het Islam in Afrika hooger rekenne dan het toekomstig gevaar, of omgekeerd, zoo is dit niettemin een verschijnsel, hetwelk alle opmerkzaamheid verdient, en noodzakelijk den grootsten invloed op het lot van een werelddeel moet hebben, waarop sedert eeuwen geene beschaving der omliggende volken eenigen indruk heeft kunnen te weeg brengen. Tot dus ver zijn het de beschaafde en bedrijvigste Afrikaansche volken, welke zich tot het Islam bekeerd hebben, de Fullah, de Mandigo, de Timmani en andere. De zendelingen worden steeds door scholen gevolgd, in welke het Arabische schrift en rekenen geleerd wordt; en welken invloed deze nog zoo onvolkomene opvoeding hebben kan, wil ik met een enkel voorbeeld aantoonen, namelijk, met een voorbeeld van den koning van Bullom, ALI-MOHAMMED, den nabuur van Sierra Leone. Overste CAMPBELL, een der beste gouverneurs welke deze kolonie gehad heeft, bezocht ALI-MOHAMMED in het jaar 1834, verklaarde hem het stelsel der Engelsche regering, betreffende de afschaffing van den slavenhandel, en vermaande hem zijne onderdanen en slaven tot het bebouwen zijner velden te gebruiken, in plaats van hen te verkoopen. De koning hoorde hem zeer opmerkzaam toe, beloofde het en hield woord. Toen CAMPBELL in het volgend jaar, in Mabella eene groote vergadering der opperhoofden uit den omtrek hield, waarin hij hunne geschillen beslechtte, verscheen ook ALI-MOHAMMED, en legde aan de vergadering zijne in het Arabisch geschreven en zeer regelmatig gehouden rekeningen voor, over den nitslag zijner nieuwe proefneming. Hij toonde aan, dat hij vooriederden slaaf, dien hij verkocht, 4 of 5 £ zou hebben ontvangen, terwijl in den loop van een enkel jaar, elke slaaf, door het bebouwen van rijstvelden, het trouwen van hout en het bereiden van huiden, hem eene zuivere winst van 7½ £ had opgeleverd. Hij eindigde met de verklaring, dat hij, dien ten gevolge geene slaven meer verkoopen zou. Sedert eenigen tijd wordt Sierra Leone regelmatig door BULLOM met rijst verzorgd, en de koning heeft drie Arabische scholen opgerigt. Dit voorbeeld toont welke de Mohamedaansche invloed op Afrika zal zijn; het is niet onwaarschijnlijk, dat dezelve den slavenhandel in lijfeigenschap en het houden van huisslaven veranderen zal, hetgeen reeds eene groote schrede voorwaarts is, hoewel het tevens de bron van nieuwe ellende voor het ongelukkige land worden kan. Tot dus ver is de slavernij in Afrika zelve zeer mild; de arbeid, die gewoonlijk van deslaven gevorderd wordt, is zeer gering. In het huis van een Afrikaansch opperhoofd weet men niet te rekenen; zoodra men, echter, het nut zal hebben leeren kennen, dat uit aanhoudenden arbeid kan getrokken worden, zal ook de slavernij harder worden, dewijl men het meest mogelijke voordeel van de slaven zal willen trekken. Niettemin ware het eene schrede voorwaarts: uit lijfeigenschap en het houden van huisslaven ontstaat bescherming voor lijf en leven, en met der tijd vrije boeren-bezittingen en persoonlijke vrijheid, terwijl de slavenhandel niets kan opleveren dan oorlog, verwoesting, ontvolking, en hopeloze barbaarsheid. Het is eene harde school, die Afrika te gemoet gaat, maar het is ten minste eene school, terwijl de tegenwoordige toestand niets is dan stilstand.

(A. A. Z.)

Ingezonden stukken.

Belanglooze en maatschappelijke diensten waarden en beloonen.

De post van stedelijken ontvanger vacant geworden zijnde door overlijden, in de maand mei 1841, werd door het bestuur op eene laakbare wijze toegelaten, vervuld te worden door des overledenen minderjarigen zoon, tot 10. januari 1843; zegge 10. januari 1843, niettegenstaande er zich dadelijk bij de vacature eenige bekwame personen opdeden, om naar dien post te dingen. Eindelijk begreep het bestuur op 27 december des vorigen jaars tot eene benoeming te moeten overgaan. C'spannen was de verwachting wien de raad zoude benoemen. Naauwelijks was de raad uiteengegaan of, als een donderslag, trof het de oren, dat die post aan iemand was opgedragen, die geen de minste verdiensten had bij stad of land; immer er eenigen graad heeft gehad, als commies-voyageur in kruidenierswaren. Overigens zoude het zijn, omdat men zegt, hij een mofke is van geboorte, hoe-

wel hij nu sinds weinige jaren met eene Wagening-sche juffer gehuwd is en eenen goeden winkel heeft, dien zijne vrouw waarneemt, terwijl hij er op zijne pantoffeltjes bij loopt; de man heeft een zwaar huisgezin zonder kinderen. — Ziedaar al zijne aanbeveling.

Onder de sollicitanten bevonden zich twee algemene geachte personen, beiden ook gehuwd met Wagening-sche juffers, vroeger beiden vrijwilligers toen de Belgische opstand plaats had, en met eere na geëindigden veldtocht uit de dienst ontslagen, en nu ter deze stede arrondisseurs; niet alleen in hunne gemeente, maar in alle mogelijke commissien, ter dezer stede bestaande, belangloos werkzaam tot heil der armen.

De onbillijke handelwijze is dus alleen toe te schrijven aan familie-betrekkingen, niet aan capaciteit, regten of aanspraak. Gelukkig, dat ons vaderland zulk eene gewenschten vrede geniet; maar als er zoo weinig acht geslagen wordt op 's konings aanbeveling, als er tegenwoordig gedaan wordt, zoude er, hetgeen God verhoede, bij eene nieuwe opvoering, weinig goetdrift zijn, om het vaderland zijnen arm en zijn leven te wijden.

Correspondentie.

De stekelige aanmerkingen over het in den Nederlandschen adelstand inlijven van den heer Ph. F. B. von Siebold, dirigerend officier van gezondheid van het Oostindische leger, kan niet geplaatst worden, ten zij de schrijver zijnen naam aan den uitgever der courant bekend make.

Overigens stemmen wij met den schrijver in, dat de behandeling der patienten in Oostindië door een officier van gezondheid in Nederland allezins doelmatig kan genoemd worden.

Advertentiën.

BESTUUR DER DOMEINEN. AGENTSCHAP ARNHEM.

AANZIENLIJKE VERKOOPING VAN BOOMEN.

Op Woensdag den 22sten Februarij 1843, des voormiddags ten elf ure, zal de AGENT VAN HET DOMEIN TE ARNHEM, in het Logement de Koude Herberg, onder Oosterbeek, gemeente Renkum, publiek verkoopen:

Acht en vijftig perceelen op stam staande, zware BEUKENBOOMEN, zeer geschikt voor TIMMER- en BRANDHOUT, staande langs den Utrechtschen Straatweg, van af het Tolhek bij voornoemd Logement tot aan de Goederen van den Doorwerth.

De conditiën liggen ter lezing ten Kantore van den Agent voornoemd en ten Raadhuije der Gemeente Renkum.

De aanwijzing zal dagelijks geschieden door JOHANNES BIJMAN, Tolgaarder aan bovengenoemd Tolhek.

De Agent voornoemd, H. J. VAN GENNEP.

De Notaris, M. MULLER, zal, in het Logement de Aread, te Apeldoorn, op den 23sten Februarij 1843, des voormiddags ten 10 ure, aan de meestbiedenden, voor eenige achtereenvolgende jaren, ingaande met 10. Mei aanstaande, doen VERHUREN:

Eenen, in de Kam van de volkrijke gemeente Apeldoorn, nabij het bevaarbare Kanaal, voordelig gelegen en wel beklanten WATER-KORREN-MOLEN met WOONHUIS; — voorts eene daaraangelegene OLIE- en RUN-MOLEN, en eene aan de andere zijde van de waterrijke Beek, insgelijks door water gedreven worden, de PAPIER-MOLEN met WRIJF-MOLEN en WOONHUIS; — met de daartoe behoorende GEBOUWEN en TUINEN.

+++ UIT DE HAND TE KOOP, of TE PACHTEN, voor den tijd van zes jaren, een UITERWAARD, groot circa 9½ Bunder, gelegen op den Buiten-Plolder, onder Huisen. — Te bevragen bij den Heer M. F. BLAAUW, te Arnhem.

Lees hier!

UIT DE HAND WORDT TE KOOP gepresenteerd een alleraangenaamst, aan de Straatweg tusschen Zutphen en Arnhem, vrolijk gelegen BUITENVERBLIJF, met HEBRENHUIS, STAL en KOETSHUIS.

Nadere informatie te bekomen bij den Heer Boekhandelaar W. D. WANSLEVEN, onder de Letters B. V. S. Franco, te Zutphen.

Wordt in Huur aangeboden:

Een stuk HOLLAND, nabij de Nieuwe Kerk gelegen; groot 5½ Nederlandsche Roeden. — Adres bij den heer Notaris GODEFROIJ, te Arnhem.

NOUVEL ÉCLAIRAGE. Lampes à Régulateur.

Mr. CHANU de Paris, seul depositaire en lande des Lampes à Régulateur, a l'honneur de former les Public, qu'il vient d'arriver en cette avec le plus brillant assortiment de LAMPES tous genres.

Il est déballe à l'Hôtel des Pays-Bas, chez HOLTUS (ci-devant J. J. ROBERT) à Arnhem ne restera que peu de jours.

+++ Wij vernemen dat de Majoor der lerie TRANKAMP, eerstdaags in licht zal geven een opstel tot opstel voerende:

Steeds een Woord, een onpartijdig en moedig Woord, over de bevordering hij keuze, het Leger.

ZANTOOR van PLAATSVERVANGING voor NATIONALE MILITIE, te Arnhem.

De Ondersteekende, gedurende onderscheiden reu zich onledig gehouden hebbende met het ste van Plaatsvervangers en Nommervisselaars voor Nationale Militie, heeft de eer zijne geachte Beguners te berigten, dat, even als vroeger, op goede zeer aanneemelijke voorwaarden, voor de aanstaande ligting, zal te bekomen PLAATSVERVANGERS NOMMERVERWISSELAARS, voor welke hij, gerende den bij de wetten op de Nationale Militie gesonden diensttijd, ten volle instaat; dat wijders, (mits de loting daaromtrent contracterende) tegen eene som of premie, waarborg kan verkregen worden, trent het eventueel dienstpligtig worden der lotende blijvende alle kosten, geene uitgezonderd, voor rekening; belovende eene prompte en gijvele diening.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij de ren Agenten, te Arnhem ten zijnen kantore, Pa steeg, Wijk D, N°. 136; te Nijmegen, bij JULIUS LAFER, in het Café des Variétés, in de Bur straat; te Zutphen en Brummen, bij den Heer M. POER en; te Doesborgh, bij den Heer H. KOOPMANS; Tiel, bij den Heer J. WILLEMSSEN; te Zalt-B mel, bij den Heer GODTSCHALK; te Doetinchem, den Heer TERMAAT, Notaris; te Aalten, bij Heer P. BURL; te Apeldoorn, bij den Heer PEL; te Ede, bij de Heeren D. PRIJS en J. DER KRAATS; te Eibergen, bij den Heer P. BERG; te Kesteren, bij de Heeren J. C. VAN en A. W. DE HAAS; te Lochem, bij den Heer G. PASTEL; te Terborgh, bij den Heer P. J. te Wamel, bij den Heer P. BRANDS VAN ZOE Winterswijk, bij den Heer J. HOFFMAN; te bij den Heer P. DEWES. Brieven franco.

Arnhem, den 23sten Januarij 1843. F. H. SEWEN Pastoorsteeg Wijk D.

SCHOUWERG VAN A. W. VAN V.

N°. 11 van het Zaterdag, 4 Februarij De Bruidskroon of de Droomverschijning, neelspel in vier bedrijven, naar het Hoogduits H. Cuno, met een tusschen-bedrijf, voorstel Droom van de Koningin, en waarin de Heer Oost hout, in de rol van Henrico, den Troonopvolger debutant zal optreden. Na hetzelfde: de Nacht Herberg, Vrolijk Blijspel met Zang in een bed

Waterhoogte te Arnhem.

Den 3 Febr. 5 El 0 Palm 3 Duim; gev. 8 Duim; ge

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogste koers.
DONDERDAG 2 FEBRUARI.		
NEDERL. Werk. Schuld à 2½ pCt.	54½	54½
Dito Dito » 5 »	102½	102½
Amortisatie-Syndicaat. » 4½ »	96	96½
Dito Dito » 3½ »	79	79½
Handelmaatschappij . . . » 4½ »	129½	129½
Nieuwe Dito . . . » 4½ »		
Dito Dito 1837 . . . » 4½ »		
Oostindische Leening . . . » 5 »	100½	100½
Spoorweg Haarlem . . . » »		
Aand. Rijn-Spoorweg . . . » 4½ »	92	
FRANKE. Inschrijv. G. R. » 3 »		
SPANJE. Leening Ardains . . . » 5 »	17½	17½
Dito onbep. stukk. . . . . » 5 »	15½	16½
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 2½ »	37	37½
RUSL. H. & C. 1798, 1816. » 5 »	106½	106½
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	106½	106½
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	99	
Oblig. bij Hope . . . » 4 »	89½	89½
OOSTERR. Aand. à fl. 100. » f »		
Dito à fl. 250 . . . » »	353	
Metaaliek . . . . . » 5 »	108½	108½
Dito . . . . . » 2½ »		
BRAZILIE. Dito Dito » 5 »	78½	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekd